

מתני' רחץ לילה הראשון שמתה אשתו אמרו לו תלמידיו לימדתנו רבינו **שאבל** אסור לרחוץ אמר להן איני כשאר כל אדם איסטניס אני: גמ' מאן תנא **אבל** אסור ברחיצה כל שבעה ר' נתן. ר' אמי הוה ליה עובדא ושאל לר' חייא בר בא והורי ליה כל שבעה כר' נתן. ר' יוסי הוה ליה עובדא ושאל לר' בא בר כהן לגבי ר' אחא א"ל לא כן אלפך ר' אמי הוה ליה עובדא ושאל לריש לקיש והורי ליה כר' נתן כל שבעה. א"ל דילמא תרין עובדין אינון אגן אמרין ליה על דר' חייא בר בא ואתון אמרין ליה על דריש לקיש. ועוד מן הדא ר' חמא אבוי דר' אושעיא הוה ליה עובדא שאל לרבנן ואסרון. ר' יוסי בעי איילן רבנן. רבנן דהכא או רבנן דרומיא. אין תימר רבנן דהכא ניחא אין תימר רבנן דרומיא רברבייא קומוי והוא שאל לזעירי. אין תימר רבנן דרומיית אינון שריין ואינון אסרין. דתני **מקום** שנהגו להרחיץ אחר המיטה מרחיצין ובדרום מרחיצין. א"ר יוסי בי ר' אבון מי שהוא מתיר את הרחיצה הזאת עושה אותה כאכילה ושתייה. הדא דתימר ברחיצה של תענוג **אבל** ברחיצה שאינה של תענוג מותר כהדא דשמואל בר אבא עלו בו חטטין אתון שיילון לר' יסא מהו דיסחי אמר לון דלא יסחי מיית הוא. אין בעי **אפילו** בתשעה באב. אין בעי **אפילו** ביום הכפורים. רבי יוסי ברבי חנינא ראו אותו טובל אם לקירוי לא ידעין אם להקר גופו שאין רחיצת צונין רחיצה לא ידעין. הורי ר' בא כהין תניא. הורי ר' אחא בבא מן הדרך והיו רגליו קיהות עליו **שמותר** להרחיץ במים. תני **אבל** ומנודה שהיו מהלכין בדרך מותרין בנעילת הסנדל. לכשיבואו אל העיר יחלצו. וכן בתשעה באב וכן בתענית ציבור. תני במקום שנהגו לשאול אבילים בשבת שואלין ובדרום שואלין. ר' הושעיא רובא אזל לחד אתר וחזא אביליא בשובתא ושאל בון אמר לון אני איני יודע מנהג מקומכם אלא שלום עליכם כמנהג מקומינו. ר' יוסי בי ר' חלפתא משבח בדר' מאיר קומי ציפוראי אדם גדול אדם קדוש אדם צנוע. חד זמן חמא אביליית בשובתא ושאל בון. א"ל אהן דאת מתני שבחיה אמר לון מה עיסקיה. א"ל חמא אביליית בשובתא ושאל בון. אמר לון בעי אתון מידע מהו חיליה בא להודיעכם שאין אבל בשבת. הדא דכתיב [משלי י כב] ברכת ה' היא תעשיר זו ברכת שבת. ולא יוסיף עצב עמה זו אבילות. כמה דתימא [שמואל ב יט ג] נעצב המלך על בנו: